

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci žalobcu: **R.**, bytom H. proti žalovanej: **Sociálna poisťovňa ústredie**, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8 o preskúmanie rozhodnutia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 10. novembra 2010, č. k. 11S/83/2010-23, jednomyselne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 10. novembra 2010, č. k. 11S/83/2010-23 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovanej číslo 22951/2010-BA, 1110020830 zo dňa 30. júna 2010 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Prievidza číslo R 1110007999 zo dňa 25. marca 2010, **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanej na ďalšie konanie.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 10. novembra 2010, č. k. 11S/83/2010-23, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 22951/2010-BA, 1110020830 zo dňa 30. júna 2010, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Prievidza číslo R 1110007999 z 25. marca 2010, ktorým pobočka Sociálnej poisťovne

v Bratislave rozhodla, že žalobca nemá nárok na priznanie náhrady za bolesť v súvislosti s úrazom zo dňa 25. apríla 2008.

Krajský súd dospel k záveru, že skutkový priebeh úrazu ako ho uvádza žalobca v súvislosti s ostatnými okolnosťami nespĺňa zákonné znaky pracovného úrazu, pretože v čase úrazu žalobca neplnil výkon pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru, nevykonával inú činnosť na príkaz zamestnávateľa, ani nešlo o činnosť, ktorá je predmetom pracovnej cesty v zmysle § 8 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“). Taktiež podľa krajského súdu v danom prípade nemožno dospieť k záveru, že k úrazu došlo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, t.j. že by išlo o úkon potrebný na výkon práce a úkon počas práce zvyčajný alebo potrebný pred začiatkom práce alebo po jej skončení (§ 8 ods. 1 zákona). Poukázal tiež na to, že vo veci bol dostatočne a spoľahlivo zistený stav, dokazovanie bolo doplnené v zmysle pokynov Krajského súdu v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 13S/38/2009 a žalovaný dospel k správne právnemu záveru. Keďže námietky žalobcu uvedené v žalobe nie sú schopné zvrátiť závery uvedené v prvostupňovom rozhodnutí, krajský súd žalobu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu včas podal odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zruší a vec vráti na ďalšie konanie. S rozhodnutím krajského súdu nesúhlasil, pretože podľa jeho názoru vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže dokazovaním sa jednoznačne nepreukázalo, že bol vo fajčiarskej miestnosti fajčiť. Argumentoval, že zo žiadneho písomného alebo ústneho vyjadrenia jeho bývalého zamestnávateľa nevyplýva kategorický záver, že bol vo fajčiarskej miestnosti fajčiť. Nie je mu zrejmé, z čoho takto jednoznačne vyvodila svoj záver žalovaná a súd vo svojom rozhodnutí. Zamestnávateľ mu porušenie pracovnej disciplíny, resp. bezpečnostných predpisov nevytkol. V žiadnom internom predpise zamestnávateľa nie je uvedené, alebo zakázané to, že by sa zamestnanci nemohli medzi sebou pýtať na pracovnú záležitosť. Svojím konaním, ktoré bezprostredne predchádzalo začiatku výkonu práce, si pripravoval pracovisko, čo súvisí priamo s výkonom práce, pričom chcel ušetriť čas, ktorý by venoval hľadaniu potrebného materiálu. Radiť sa medzi kolegami o vykonávanú prácu nie je zakázané a ani to nie je v rozpore s pracovnoprávnymi predpismi. Žalovaná ani krajský súd sa podľa odvolateľa vôbec nezaoberali skutočnosťou, ktorá bola v tomto konaní preukázaná, že úraz sa mu stal v areáli podniku, pri vchode do miestnosti, ktorá je prístupná každému zamestnancovi, že počas nočnej zmeny schody neboli vôbec

osvetlené, svetlo dopadá na schody z vedľajšej budovy a že na schodoch bola doska, ktorá tam nemala byť. V uvedenom priestore sa zamestnanci bežne pohybujú. Zo strany zamestnávateľa došlo teda k porušeniu bezpečnostných predpisov. Nebyť nedbanlivosti zo strany zamestnávateľa, vôbec by sa mu úraz nestal. Preto je názoru, že súd vyvodil z vykonaného dokazovania nesprávne závery, pretože v tomto prípade vykonával úkon v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolania, v súlade s § 250ja ods.2 OSP bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

Predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu o nároku na náhradu za bolesť z titulu pracovného úrazu.

Podľa § 195 ods. 1 zákonníka práce č. 311/2001 Z. z. ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere.

Podľa § 83 zákona o sociálnom poistení č. 461/2003 Z. z. poškodený na účely poskytovania úrazových dávok je zamestnanec, okrem sudcu a prokurátora a fyzická osoba uvedená v § 17 ods. 2, ak utrpeli pracovný úraz alebo sa u nich zistila choroba z povolania.

Odvolací súd v danej veci poukazuje na to, že spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom, ktorým sa rieši základ nároku poškodeného zamestnanca na jednotlivé plnenia vyplývajúce zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu spôsobenú pracovným úrazom alebo chorobou z povolania *je sporom vyplývajúcim z pracovnoprávneho vzťahu*.

Nie každý úraz, ku ktorému dôjde v pracovnom čase v priestoroch zamestnávateľa alebo na pracovisku možno automaticky označovať za úraz pracovný.

O otázke, či ide alebo nejde o pracovný úraz Sociálna poisťovňa nie je oprávnená rozhodovať.

Prejednanie a rozhodnutie veci, ktorej predmetom je určenie, že určitý úraz je pracovný, patrí v zmysle § 7 ods. 1 OSP v spojení s § 14 Zákonníka práce do právomoci všeobecného súdu.

V danom prípade z predloženého spisového materiálu vyplýva, že úraz žalobcu, ktorý utrpel dňa 25. apríla 2008 o 21.59 hod. *zamestnávateľ uznal za pracovný úraz*. Táto skutočnosť je zrejmá aj zo zamestnávateľom vyplneného tlačiva pre Sociálnu poisťovňu - oznámenia poistnej udalosti zo dňa 19. mája 2008 ako i zo záznamu o registrovanom pracovnom úraze, doručenom žalovanej dňa 2. mája 2008. **Vyhlásenie zamestnávateľa o vzniku pracovného úrazu je pre žalovanú pri posudzovaní nároku na dávku úrazového poistenia záväzná, pokiaľ neuplatní neplatnosť tohto právneho úkonu žalobou na súde.**

Odvolací súd zdôrazňuje, že úlohou súdu v konaní podľa piatej časti O.s.p. (správne súdnictvo) nie je riešiť otázku či úraz je pracovný alebo nepracovný. Riešenie takej otázky ako základu pre posúdenie nároku na dávku úrazového poistenia, spadá do právomoci všeobecného súdu v občianskoprávnom konaní podľa prvej, druhej a tretej časti O.s.p.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutia oboch správnych orgánov zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 3 O.s.p.).

V ďalšom konaní bude úlohou žalovanej vrátiť spisový materiál pobočke ako správne orgánu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie o nároku žalobcu na úrazovú dávku, pričom oba správne orgány sú v novom konaní viazané právnym názorom odvolacieho súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., lebo v konaní úspešný žalobca neuplatnil žiadne trovy.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská